

ÜZENET

A PRÁGAI REFORMÁTUS MISSZIÓS GYÜLEKEZET
HETILAPJA – I. ÉVFOLYAM – 45. SZÁM, 2008. DEC. 7

Kedves Testvéreim!

Nagyon jó végignézni ezen a gyülekezeten és látni, hogy mennyi a kisgyermek, és mennyien várnak még babát. A gyermekvárás időszaka egy nagyon örömteli és különleges időszak a család életében. Teljes ritmusváltás következik be ilyenkor, rengeteg a változás. Addig

letik, minden készen kell hogy álljon. Nemcsak a lakást kell úgy átalakítani, hogy a baba és a szülők jól érezzék magukat, és nemcsak a babakellékeket kell megvenni, hanem testileg és lelkileg is fel kell készülni a legkisebb, legfiatalabb családtag fogadására.

Van olyan időszak, amikor még semmi sem látható abból, hogy hamarosan va-

Jézus Krisztus, az Isten Fia evangéliumának kezdete, amint meg van írva Ézsaiás próféta könyvében: „Íme, elküldöm előtted követemet, aki elkészíti utadat; kiáltó hangja szól a pusztában: Készítsétek az Úr útját, tegyétek egyenessé ösvényeit!” Történt pedig, hogy János keresztelt a pusztában, és hirdette a megtérés keresztségét a bűnök bocsánatára. Akkor kiment hozzá Júdea egész vidéke, kimentek a jeruzsálemiek is mind, és – amikor megvallották bűneiket –, megkeresztelte őket a Jordán vízében.

Mk 1,1-5

fontos dolgok teljesen mellékes apróságokká törpülnek, és mások lépnek előtérbe: a szülők a szabadidejükben a szakkönyveket bújják és az interneten böngésznek – keresik, hogy melyik a legmegfelelőbb babakocsi és kiságy, hol tudnak szép és elérhető árú babaruhát, babakozmetikumot venni; a szülőktől és barátoktól igyekeznek begyűjteni minden fontos és hasznos információt. A még meg sem született gyermek válik az élet főszereplőjévé, körülötte forog az egész család. Az a kilenc hónap, amíg a baba az anya méhében növekszik, arra szolgál, hogy a szülők az egész család segítségével felkészüljenek a gyermek fogadására. Mire a kisgyermek megszü-

lami nagy változás következik be. Még csak az öröm van meg, és ezzel együtt egy kis szorongás és megfelelni akarás is, hiszen egy ilyen kicsi gyermek teljesen új szint hoz a család életébe, és semmi sem lesz olyan többé, amilyen volt. Aztán szép lassan jönnek azok a jelek, amelyek által egészen nyilvánvalóvá válik, hogy egy fiatal nő hamarosan anya lesz.

Hadd vonjak most párhuzamot a gyermekvárás és advent között. Az egyházi új év szintén egy gyermekvárással kezdődik. Egy egészen különleges gyermek születését várjuk most a lelkünkben, és a fogadására négy vasárnapon keresztül fogunk készülni itt Prágában, és

Pilzenben, az ottani Testvérekkel együtt. Annak a Jézus Krisztusnak a születésére emlékezünk, akiről az egyik spirituálé azt írja: *„Én nem tudom, mért szeretett úgy minket, kit hódoló angyalsereg imád, s miért akart Ő bűnös tévelygőket keresni úgy, mint elveszett juhát. Csak azt tudom, lejött közénk a földre, hol járszolágy volt első otthona, s hogy kicsiny Názáret ácsműhelyén át eljött Megváltónk, Isten egyszülött Fia.”*

Jézus világrajöttét jelek kísérték. Ilyen jel volt Keresztelő János működése, az ő útkészítése Jézus számára. A ő személye jel volt azoknak, akik ismerték az Őszö-vetség próféciáit. Nemcsak Ézsaiás próféta szólít fel arra, hogy *„Építsetek a pusztában utat az Úrnak! Készítsetek egyenes utat a kietlenben Istenünknek! Emelkedjék föl minden völgy, süllyedjen le minden hegy és halom, legyen az egyenetlen egyenessé és a dombvidék síksággá! Mert megjelenik az Úr dicsősége, látni fogja minden ember egyaránt. – Az Úr maga mondja ezt.”* (Ézs 40, 3-5)

Már Mózes 2. könyvében (2Móz 23,20) és Malakiás prófétánál (Mal 3,1) is arról olvashatunk, hogy a Messiásnak lesz előfutára. Érdemes megfigyelni, hogy nem akárhol bukkan fel ez az előfutár. Az Isten jövetelére való felkészülés a pusztában zajlik. A pusztá a bűnbánatnak, a belső elcsendesedésnek, az Istenre való figyelésnek a helye.

Mi most nem tudunk kivonulni a pusztába, hiszen a feladataink ehhez a nyüzsgő városhoz kötnek minket, de elkezdhetünk befelé figyelni. A mi életünkben is létrejöhet adventkor – amikor az Úr érkezését várjuk – egy ritmusváltás,

hogy mire eljön karácsony éjszakája, be tudjuk fogadni Jézust. Hiszen aki az újszülött Jézust befogadja, az nem egyszerűen egy gyermeket fogad be, hanem Isten Fiát, a világ Megváltóját fogadja be a szívébe, a Krisztus számára előkészített hajlékba. És erre a találkozásra az embernek fel kell készülnie. Hogyan? J. S. Bach Karácsonyi oratóriumának egy részlete gyönyörűen megfogalmazza ezt – szabad fordításban így hangzik: *„Hogyan fogadjalak be Téged, és miként találkozom Veled, én Ekességem, Aki után az egész világ sóvárog? Ó Jézus, Jézus, Te magad adj a kezembe fáklyát, hogy ami Téged megszenteltelenítene, előttem ismert és tudott dolog legyen.”*

Ilyen befelé való figyelésre, ilyen önvizsgálatra van szükség adventkor. Jézus fáklyát ad a kezünkbe, hogy meglássuk azokat a dolgokat, amik elválaszthatnak Tőle. Hiszen csak ilyen bűnbánat tartás után tudjuk majd befogadni Jézus Krisztusnak, az Isten Fiának evangéliumát. Ha azonban nincs készen az ember szíve, akkor hangozhat az evangélium, de Jézust a szív nem tudja befogadni. Pedig Márk evangéliumának az első mondata is jelzi már a végcélt, a hitvallást, amit a Krisztus keresztje alatt álló római százados fogalmaz meg: *„Bizony, ez az ember Isten Fia volt!”* (Mk15,39) Ide kellene eljutniuk azoknak, akik hallják Keresztelő János megtérésre szólító szavát. Ez egy nagyon nehéz út. Amikor az embernek saját magával kell szembenéznie, az mindig nagyon nehéz. És ha tehetjük, akkor halogatjuk, ahogy tudjuk, vagy megpróbáljuk kerülni, tudomást sem venni róla. Pedig Keresztelő János ka-

tegorikus imperatívusza ma is érvényes. Keresztelő olyan erővel, olyan kéréssel, szigorúsággal lépett fel az akkori hatalmasok ellen, olyan éles szavakkal bírálta a közállapotokat és a nép vezetőinek magánéletét, hogy másképp el sem tudták hallgattatni, csak úgy, hogy bőrtönbe zárták és később kivégezték, fejét vették.

Testvéreim, nem mindenki képes arra, hogy a bűnbánat útjára lépjen. A legtöbb ember személyes sértésnek veszi, ha valaki tükröt tart elé. Úgy érzi, hogy mások avatatlanul és főleg kéretlenül beleavatkoznak az életébe. Egyáltalán, miért kéne engednie, hogy más bírálja őt, hiszen „senki sem jobb a Deákné vásznánál”. A mi Urunk nem minket állított egymás mércéjéül, hanem egy változhatatlan igazságot. Az evangéliumnál nincs hitelesebb tükrös. Ha valaki belenéz, önmagának csak görbe képe nézhet vissza rá egészen addig, amíg Jézus helyre nem állítja azt, ami elgörbült. Keresztelő János erre a „tükrörbe nézésre”, erre a magukba tekintésre szólítja fel hallgatóit. Csak így láthatjuk meg nyomorúságainkat, tökéletlenségeinket, és vihetjük őket Isten elé, akinek – Pállal szólva – üdvözítő kegyelme minden embernek megjelent (Tit 2,11). És ez a kegyelem „*arra nevel minket, hogy megtagadva a hitetlenséget és a világi kívánságokat, józanul, igazságosan, és kegyesen éljünk a világban, mivel várjuk a mi boldog reménységünket, a mi nagy Istenünk és üdvözítőnk, Jézus Krisztus dicsőségének megjelenését, aki önmagát adta értünk, hogy megváltson minket minden gonoszástól, és meg-*

tisztítson minket a maga népévé, amely jó cselekedetre törekszik” (Tit 2,12-14). Megtisztítson minket a maga népévé. Nem elég Testvéreim, hívő szülők gyermekének lenni. A hitbe nem lehet beleszületni. Az egy olyan ajándék, amit Istentől kapunk. És csakis hit által lehet valaki Isten választott népének a tagja. Ez pedig csakis Jézus Krisztus által van, Aki önmagát adta értünk, hogy megváltson minket minden gonoszástól. Benne kötött Isten örök szövetséget az emberrel. Az Ő vére a szövetség pecsétje. Ez az az evangélium, amit mi befogadtunk, és amit tovább kell adnunk. Isten pedig meg fogja áldani a munkánkat, ahogy Keresztelő János munkáját is megáldotta. Azt olvashatjuk a mai Igeszakasz végén, hogy „*kiment hozzá Júdea egész vidéke, kimentek a jeruzsálemiek is mind*” (5a.). Keresztelő prédikálása tehát hatalmas tömegeket mozgatott meg, amiről a Biblián kívüli irodalomban is olvashatunk tudósítást. Milyen egyszerű dolog lenne, ha mi is olyan bátran tudnánk Isten Igéjét hirdetni, és úgy tudnánk munkálkodni, hogy az Isten által megáldott munkánk erősítést jelentsen nemcsak a Prágában élők, hanem a távolabbi Testvérek számára is! És itt nem csak a földrajzilag távolabbiakra gondolok, hanem azokra, akik Istentől élnek távol. Őket lenne feladatunk megszólítani és a szívükben elkészíteni az Úr útját, hogy amikor Isten azt jónak látja, egyenes úton tudjon dicsőségesen bevonulni az életükbe, a szívükbe.

Amen

(Elhangzott 2008. november 30-án)

GYÜLEKEZETI ALKALMAK

Istentiszteletek:

Vasárnaponként 16.00-tól a gyülekezet Klimentská utcai gyülekezeti termében (Klimentská 18, Prága 1) vagy az „U Klimenta” templomban.

Biblióra: Az istentiszteletet követően, kb. 17.00-tól.

Énekkari próbák: Szerda esténként 18.00-tól, a Teológia (Černá 9, Prága 1) kápolnijában, vagy egyéb megegyezés szerinti helyen. (korus@refnet.cz)

A GYÜLEKEZET ÉLETÉBŐL

– **Egyházunk Zsina-ta november 28-29-én tartotta ülését.** Erről az ÜZENET következő számában adunk hírt.

– Úgyszintén lapunk következő számában fogunk beszámolni **gyülekezetünk pilzeni látogatásáról**, a pilzeni istentiszteleti alkalomról.

– Kérjük gyülekezetünk azon tagjait, **akik még nem fizették be az ezévi sáfárságot, tegyék meg gyülekezetünk segédlelkésznél, vagy pénztárosánál.**

GONDOLAT

„Mindenki azon van, hogy változtasson a világon, de senki nem gondolt arra, hogy megváltoztassa magát.”

Lev Tolsztoj

Ürögdi Ferenc: MINDEN ADVENT

Minden advent kegyelem:
vétkem jóvátehetem.

Minden advent vigalom:

Isten Úr a viharon!

Minden advent érkezés:

átölel egy drága kéz!

Minden advent alkalom:
győzhetsz saját magadon!

Minden advent ítélet:

így kellene - s így élek!

Minden advent remegés:

Isten felé epedés!

Minden advent ima is:

Uram, fogadj be ma is!

FIGYELEM!

Felhívjuk kedves Olvasóink figyelmét, hogy a harmadik adventi **istentisztelet**, **december 13-án KIVÉTELESEN délután 15.00-kor** kezdődik. Az ünnepi alkalomra gyülekezetünk **kórusa**, a Mille Do(Re)Mi **is készül szolgálattal.**

Az istentiszteleti alkalmat **adventi szeretetvendégség** fogja zárni.

ÜZENET – A PRÁGAI REFORMÁTUS MISSZIÓS GYÜLEKEZET HETILAPJA

Felelős szerkesztők: Bodnár Noémi, Hlavács Pál, Hlavács Brocko Tünde, Simon Sz. Krisztina. Lapunkat ingyenesen terjesztjük, de fenntartására bármilyen segítséget örömmel elfogadunk.

E-mail (hetilap rendelések - heti egyszeri küldés elektronikus formában): uzenet@refnet.cz

Banki kapcsolat: 7190131205/4000, **Számlanév:** Dienes Kornélia (Maď. ref. sbor)

IBAN CZ7040000000007190131205, BIC (=SWIFT) BAWACZPP